

Nieuwsbrief PFR Updates - Nummer 19, 2015

Nummer 19, 2015

Redactie: W.M. Schrama, L. Hu, M. Jonker, M. van der Leeden en J. Tigchelaar.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2015:1586](#) 21-04-2015

Rechtbank

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2015:2971](#) 24-04-2015

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2015:2787](#) 27-03-2015

RECHTSPRAAK

Vereffening nalatenschap. Verzoek van de gemachtigde van de bekende erfgenamen om op grond van artikel 4:198 BW te bepalen dat zij bevoegd zijn om als vereffenaars op te treden. De gemachtigde heeft gemotiveerd wie ten tijde van het verzoek de opgespoorde erfgenamen zijn. Er is echter mogelijk nog een aantal onbekende erfgenamen. De nalatenschap is beneficiair aanvaard, zodat alle erfgenamen op grond van artikel 4:195 BW vereffenaar zijn. De schulden van de nalatenschap kunnen op dit moment niet worden voldaan, omdat de erven geen toegang krijgen tot de gelden van de nalatenschap. Alle erfgenamen tezamen zijn immers vereffenaar en er kunnen nog onbekende erfgenamen zijn. Omdat het niet in het belang van de schuldeisers is de vereffening kostbaarder te maken door de kantonrechter een vereffenaar te laten benoemen, wijst de kantonrechter het verzoek toe.

In de onderhavige zaak verzoekt de gemachtigde van de erfgenamen om te bepalen dat deze erfgenamen bevoegd zijn om als vereffenaars van de nalatenschap op te treden (artikel 4:198 BW). De nalatenschap is beneficiair aanvaard. De erfgenamen zijn daardoor allemaal vereffenaar (artikel 4:195 lid 1 BW). De bevoegdheid van de erfgenamen tot vereffening van de beneficiair aanvaarde nalatenschap oefenen de erfgenamen in beginsel tezamen uit, tenzij de kantonrechter anders bepaalt (artikel 4:198 BW).

Hoewel een aantal erfgenamen reeds is opgespoord, bestaan mogelijk nog enkele onbekende erfgenamen die nog niet zijn opgespoord. Hierdoor kunnen de schulden van de nalatenschap thans niet worden voldaan. De erven hebben geen toegang tot de gelden van de nalatenschap, zolang niet alle erfgenamen bekend zijn. Het verzoek aan de kantonrechter luidt dan ook om te bepalen dat de erfgenamen, los van eventueel onbekend gebleven erfgenamen, bevoegd zijn om tot de vereffening van de nalatenschap over te gaan.

De kantonrechter overweegt in dat kader dat vereffening van een nalatenschap tot doel heeft de positie van de schuldeisers te beschermen. Met toewijzing van het verzoek zouden de belangen van de schuldeisers juist worden gediend. Weliswaar zouden de erfgenamen de rechtbank kunnen verzoeken om één vereffenaar te benoemen, echter daardoor zouden de kosten van de vereffening onnodig hoog uitvallen. Daarmee zijn de belangen van de schuldeisers niet gediend. Bovendien is gebleken dat de gemachtigde van de erfgenamen reeds een gedegen onderzoek heeft gedaan naar mogelijk onbekend gebleven erfgenamen. De kantonrechter wijst het verzoek daarom toe.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 24-04-2015

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2015:2971

Zaaknummer: 3817509

Rechters: A.A.T. van Rens

Wetsartikelen: 4:195 BW en 4:198 BW

RECHTSPRAAK

Vader heeft geen gezag over minderjarige, maar wordt in het kader van de ondertoezichtstelling wel als belanghebbende aangemerkt. De lopende trajecten in de uitvoering van de ondertoezichtstelling bij de door de kinderrechter benoemde bijzondere curator en bij het mediationbureau hebben ook op zijn rechten en plichten betrekking. Het gaat hierbij om de omgang met de vader en om de opstelling van een ouderschapsplan. De rechtbank verlengt de ondertoezichtstelling voor korte duur.

Uit de overgelegde stukken en de behandeling ter zitting blijkt dat er zorgen zijn omtrent de emotionele ontwikkeling van de minderjarige en dat er sprake is van een loyaliteitsconflict. De kinderrechter is van oordeel dat een verlenging van de ondertoezichtstelling noodzakelijk is.

De kinderrechter benadrukt dat continuatie van de omgangsmomenten met zijn vader in het belang is van de minderjarige. De vader en de moeder hebben zich ter zitting bereid verklaard om over de invulling van de omgangsregeling gesprekken aan te gaan met een via het mediationbureau van de rechtbank ingeschakelde bemiddelaar.

De rechtbank dient ambtshalve de vraag te beantwoorden of de vader – zijnde de niet met het gezag belaste ouder – is aan te merken als belanghebbende in de zin van artikel 798 Rv.

In zijn arrest van 12 september 2014 (ECLI:NL:HR:2014:2665) heeft de Hoge Raad overwogen dat de niet met het gezag belaste ouder in het kader van een ondertoezichtstelling niet kan worden beschouwd als belanghebbende in de zin van artikel 798 lid 1 Rv, omdat de rechten en verplichtingen van de niet met het gezag belaste ouder door de ondertoezichtstelling niet rechtstreeks worden geraakt. Nu de vader de minderjarige ook niet als behorende tot zijn gezin verzorgt en opvoedt (in de zin van artikel 798 lid 2 Rv) zou de vader niet langer als belanghebbende dienen te worden aangemerkt.

De kinderrechter is echter van oordeel dat de vader thans nog als belanghebbende kan worden aangemerkt, nu de diverse trajecten (ondertoezichtstelling, bijzondere curator en

mediationbureau) rechtstreeks betrekking hebben op zijn rechten en verplichtingen. Gezien het bovenstaande verlengt de rechtbank de ondertoezichtstelling voor een beperkte duur.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 27-03-2015

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2015:2787

Zaaknummer: C/02/277736 / JE RK 14-353 en C/02/296872 JE RK 15-565

Wetsartikelen: 798 Rv

RECHTSPRAAK

Afstamming. Verzoek vernietiging erkenning door bijzondere curator. De rechtbank heeft dit verzoek afgewezen, maar het hof wijst het verzoek alsnog toe. De verwekker is naar het oordeel van het hof geen belanghebbende bij dit verzoek. Dit verzoek is gebaseerd op artikel 1:205 BW en niet op de jurisprudentie van de Hoge Raad inzake misbruik van bevoegdheid tot het geven van toestemming tot erkenning aan een ander dan de verwekker. De bijzondere curator moet zelf afwegen of het in het belang van het (nog jonge) kind is om een dergelijk verzoek in te dienen. Verzoek van de verwekker tot vervangende toestemming voor de erkenning wordt toegewezen. Het hof gelast een onderzoek van de Raad voor de Kinderbescherming naar de mogelijkheden van een omgangsregeling tussen de verwekker en het kind.

De rechtbank heeft het verzoek van de bijzondere curator tot vernietiging van de erkenning van het kind door de partner van de moeder bij beschikking van 29 oktober 2014 afgewezen. De bijzondere curator en de verwekker zijn van deze beschikking in hoger beroep gekomen. De verwekker is naar het oordeel van het hof bij dit verzoek van de bijzondere curator geen belanghebbende als bedoeld in artikel 798 Rv en is daarom in zijn hoger beroep in zoverre niet-ontvankelijk verklaard. De door de bijzondere curator verzochte vernietiging van de erkenning heeft niet rechtstreeks betrekking op de rechten of verplichtingen van de verwekker. De bijzondere curator heeft haar verzoek gestoeld op de grond dat de partner van de moeder niet de biologische vader van het kind is. Indien de erkenning wordt vernietigd, adviseert zij het hof de verwekker vervangende toestemming te verlenen het kind te erkennen. De moeder en haar partner verzetten zich tegen het verzoek van de bijzondere curator.

Anders dan in de bestreden beschikking is geoordeeld, overweegt het hof dat voor de beoordeling van het verzoek van de bijzondere curator niet relevant is of de verwekker eerder vervangende toestemming tot erkenning van het kind had kunnen vragen en de moeder in dat

geval met de door haar aan haar partner verleende toestemming als enig doel had de belangen van de verwekker te schaden. Deze in de jurisprudentie van de Hoge Raad ontwikkelde criteria zien op aantasting van de erkenning door de verwekker, voor welk verzoek de wet op zichzelf geen (rechtstreekse) grondslag biedt. De wet kent wel een (rechtstreekse) grondslag voor een verzoek tot vernietiging van de erkenning door de bijzondere curator. Op grond van artikel 1:205 lid 1 onder a BW kan een verzoek tot vernietiging van de erkenning op de grond dat de erkenner niet de biologische vader van het kind is, door het kind zelf worden ingediend. Een kind kan, indien dat nog niet in staat is tot een weloverwogen oordeel ter zake, in een dergelijke procedure worden vertegenwoordigd door een bijzondere curator, zoals in onderhavige zaak het geval is.

De bijzondere curator dient in dat kader zelfstandig te toetsen of het belang van het kind met het indienen van het verzoek is gediend, waarbij de bijzondere curator rekening dient te houden met de belangen van het kind op korte en (middel)lange termijn. Het hof acht niet aannemelijk geworden dat het kind in zijn ontwikkeling wordt bedreigd indien de erkenning wordt vernietigd. Deze vernietiging, die een verandering in de juridische status van het kind teweegbrengt, zal niet zozeer een effect hebben op zijn sociaal-emotionele ontwikkeling. De door de moeder en haar partner aangevoerde bezwaren zien meer op de statusvoorlichting die de eventueel daaropvolgende erkenning door de verwekker met zich zal brengen. Niet gebleken is dat de belangen van de moeder, zoals haar belang bij een ongestoorde relatie met het kind, geschaad zouden worden door de vernietiging en dat de stabiliteit in het gezin van moeder en haar partner bedreigd zou worden. Nu evenmin aannemelijk is geworden dat het kind in zijn ontwikkeling wordt bedreigd indien de erkenning wordt vernietigd, heeft het hof, indachtig het uitgangspunt dat zo veel als mogelijk dient te worden aangesloten bij de biologische werkelijkheid, in het belang van het kind het verzoek van de bijzondere curator alsnog toegewezen.

Voorts heeft het hof het verzoek van de verwekker tot het verlenen van vervangende toestemming tot erkenning van het kind toegewezen. Nu de verwekker door de erkenning het juridisch ouderschap verkrijgt, is hij ontvankelijk in zijn verzoek tot het vaststellen van een omgangsregeling tussen hem en het kind. Het hof overweegt dat het kind nog geen statusvoorlichting heeft gehad. Voordat het hof een beslissing neemt over een eventuele omgangsregeling, zal het de moeder en de partner in de gelegenheid stellen het kind de benodigde statusvoorlichting te geven. Daarnaast zal het hof, nu het zich daarover onvoldoende geïnformeerd acht, een onderzoek door de Raad voor de Kinderbescherming gelasten naar de mogelijkheden voor een omgangsregeling.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 21-04-2015

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2015:1586

Zaaknummer: 200.161.605/01